

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7CoP/10/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4414208851
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 02. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Zmeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4414208851.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, vo veci starostlivosti o maloletého M. C., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: otca L. C., bytom G. J., J. XX, a matky M. C., bytom G. J., T. Z. 21, o návrhu matky na zvýšenie výživného a zákaz styku otca s dieťaťom, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 7P/143/2014-84 zo dňa 10. decembra 2014, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o zvýšení výživného a o trovách konania zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom zmenil svoj predošlý rozsudok č. k. 7P/324/2012-17 zo dňa 12.12.2012 v časti o výživnom na maloletého M. Kliského, nar. 18.02.2009, tak, že zvýšil výživné zo sumy 50 eur mesačne na 60 eur mesačne počnúc dňom 01.12.2014. Konanie o návrhu matky na zákaz styku otca s maloletým z dôvodu späťvzatia návrhu zastavil a o trovách konania rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. Rozhodnutie vo veci samej súd odôvodnil s odkazom na ustanovenie § 62 odsek 1, 2, 4, 5 a § 78 odsek 1, 3 Zákona o rodine. Výrok o trovách konania súd oprel o ustanovenie § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“). Konštatoval, že uvedeným rozsudkom zo dňa 12.12.2012 bolo manželstvo rodičov rozvedené a zároveň bola schválená dohoda rodičov, v zmysle ktorej maloletý Marco Kliský bol zverený do osobnej starostlivosti matky, pričom obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok, a otec bol zaviazaný prispievať na jeho výživu po 50 eur mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk matky počnúc od právoplatnosti rozsudku. Styk otca s maloletým Marcom bol upravený neobmedzene na základe predchádzajúcej dohody rodičov. V tom čase otec zarábala priemerne mesačne 625,14 eura v čistom a matka 423,52 eura v čistom. Obaja rodičia boli bez ďalších vyživovacích povinností. Následným rozsudkom č. k. 12P/144/2013-41 zo dňa 13.02.2014 súd upravil styk otca s dieťaťom tak, že otec je oprávnený stýkať sa s ním každý páry týždeň v mesiaci od piatka od 18:00 hodiny do nasledujúcej nedele do 18:00 hodiny, ďalej každý týždeň v stredu od 16:30 hodiny do nasledujúceho dňa do 08:00 hodiny a počas letných prázdnin od 31.07. od 18:00 hodiny do 15.08. do 18:00 hodiny.

Po vykonanom dokazovaní súd konštatoval, že došlo k zmene pomerov na strane maloletého dieťaťa i na strane rodičov. Zmena na strane maloletého dieťaťa spočíva v tom, že jeho odôvodnené potreby sa zvýšili v spojitosti s jeho vekom a fyzickým rastom na oblečenie, stravu, obuv, ako aj v súvislosti s návštevou materskej školy, kde školné činí 12 eur mesačne a stravné do 30 eur mesačne podľa počtu dní. Matka platila za ZRPŠ sa na začiatku školského roka 20 eur, životnú poistku mu platí vo výške 15,42 eura mesačne. Okrem toho navštevuje ambulancie odborných lekárov, pričom berie predpísané lieky, nosí okuliare, ktoré tiež stoja nemálo finančných prostriedkov. Matka je zamestnaná, zarába priemerne mesačne 477,81 eura. Jej príjem sa nepatrne zvýšil. Ďalšia vyživovacia povinnosť jej nepribudla. Otcovi pribudla ďalšia vyživovacia povinnosť z terajšieho manželstva, uzavretého dňa 02.08.2014 s L., a to voči maloletému Q. C., nar. XX.XX.XXXX. Manželka otca poberá rodičovský príspevok. Otec zarába

priemerne mesačne 478,64 eura čistého. Súd skúmajúc odôvodnené potreby maloletého, ako aj osobné a zárobkové možnosti a schopnosti rodičov dospel k záveru, že návrh matky čo do základu je dôvodný, preto zvýšil výživné na 60 eur mesačne s prihliadnutím na to, že obaja rodičia s touto výškou výživného súhlasili, a aj z dôvodu, že potreby maloletého sa od posledného rozhodovania o výživnom podstatne zvýšili, pribudli mu náklady v spojitosti so zdravotným stavom na lieky, krémy a okuliare (alergológia, oftalmológia a dermatovenerológia) a v spojitosti s návštevou materskej školy na školné a stravné, ako aj veci do spálnečky - nepremokavú plachtu, paplón a vankúš a veci na telesnú a výtvarnú výchovu. Podľa názoru súdu prvého stupňa otec môže prispievať na výživu 60 eur mesačne aj s poukazom na zákon č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení neskorších predpisov, podľa ktorého životné minimum na jednu plnoletú fyzickú osobu činí 198,09 eura mesačne, a keď otec zaplatí zo svojho čistého priemerného mesačného príjmu 478,64 eura výživné 60 eur, zostane mu ešte 418,64 eura, čo je o 220,55 eura viac, ako činí jeho životné minimum. Zostane mu teda dostatočná suma na výživu maloletého dieťaťa pochádzajúceho z terajšieho manželstva.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec, ktorý navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvého stupňa podľa jeho názoru nezohľadnil zmenu jeho rodinných pomerov, t. j. že sa druhýkrát oženil, že sa mu narodilo dieťa, jeho manželka je na materskej dovolenke a poberá len rodičovský príspevok, takže on má vyživovaciu povinnosť nielen k dieťaťu ale aj k manželke. On navyše prispieva maloletému M. aj mimo riadneho výživného, kupuje mu veci na oblečenie, hračky, pomôcky do školy, darčeky, vyplatil mu príspevok na ZRPŠ 20 eur. Dieťa z terajšieho manželstva je silný alergik, tiež musia vynakladať výdavky na lieky pre neho. Býva v jednoizbovom byte vo vlastníctve FNŠP Nové Zámky a ak rozviaže pracovnú zmluvu, byť mu bude odobratý. Tým pádom mu vzniknú náklady na bývanie. Poukázal na to, že matka s maloletým M. C. žije v trojizbovom byte jej rodičov, ktorí sú obaja zamestnaní, čo znamená, že matka nemá výdavky na bývanie; tieto hradia jej rodičia. Matka neplatí školné 12 eur, lebo syn je už predškolač, a nepotrebuje ani plachtu na posteľ. Nie je pravda, že on súhlasil so zvýšeným výživným a žiadnu dohodu o tom ani nepodpisoval. Uviedol, že na súdom nariadené psychologické vyšetrenie dňa 25.11.2014 matka neprišla a ani sa neospravedlnila. Podľa jeho názoru súd nesprávne zhodnotil stav vecí a rozsudok bol vydaný len na základe tvrdení matky dieťaťa.

Matka v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhla napadnutý rozsudok ako zákonný a vecne správny potvrdiť. Uviedla, že v čase rozvodového konania otec zarábala 625,14 eura, zatiaľ čo v súčasnosti je to len 478,64 eura, čo nemôže byť pravda; plat ktorý uviedol, je podľa nej už po odpočítaní nájomného a obedov. V tomto prípade otec súd nezistil jeho príjem od zamestnávateľa, ale len z výpisov z účtu, kde sú niektoré položky už odpočítané. Čo sa týka námietky otca, že má vyživovaciu povinnosť aj k manželke, uviedla, že predsa žijú v spoločnej domácnosti, obaja majú príjmy a financie sú spoločné.

Kolízny opatrovník maloletého M. C. navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. F., že od posledného rozhodovania o výživnom sa zmenili pomery na strane dieťaťa a zmena pomerov nastala aj u otca. U. je však zamestnaný v riadnom pracovnom pomere a po uhradení výživného XX eur mesačne nebude ohrozená životná úroveň jeho rodiny.

C. súd v G. ako odvolací súd prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ X14 ods. 2 OSP) a po prejednaní veci dospel k záveru, že nie sú dané podmienky ani na potvrdenie a ani na zmenu napadnutého rozsudku. Preto podľa § 221 ods. 1 písm. h) a ods. 2 OSP rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Predpokladom zmeny právoplatného súdneho rozhodnutia o výživnom podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine je zmena pomerov podstatného rázu, v dôsledku ktorej treba zmeniť aj výšku výživného. Pri rozhodovaní o zmene výživného musí súd porovnať okolnosti dôležité pre určenie výživného ako v čase predchádzajúceho, tak aj nového rozhodnutia, a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Pri určení výšky výživného sa súd riadi ustanoveniami Zákona o rodine, v zmysle ktorých rozhodujúcimi kritériami sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov a odôvodnené potreby dieťaťa. Pre určenie výšky výživného sú rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen ich subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. Podľa ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine súd pri určení výživného prihliadne na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného; na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného súd prihliadne aj vtedy, ak

sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, a rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd prvého stupňa čiastočne správne zhodnotil možnosti a schopnosti otca ako aj preukázané odôvodnené potreby maloletého dieťaťa v súvislosti s jeho zdravotným stavom, nákladmi na zdravotnú starostlivosť ako aj ďalšími nákladmi v materskej škole atď. Nedostatočne však zistil príjmy otca, výšku rodičovského príspevku jeho manželky a výšku nákladov na bývanie u oboch rodičov. Príjmy otca súd do spisu zabezpečil až po tom, čo matka vo vyjadrení k odvolaniu namietala, že otec dôkazy o svojich zárobkoch predkladal len výpisy z bankového účtu. Okrem toho odvolací súd konštatoval, že v prvostupňovom konaní bolo potrebné podrobnejšie vypočítať oboch rodičov ohľadom ich výdavkov súvisiacich s bývaním, v nadväznosti na to vykonať prípadne ďalšie dôkazy, zabezpečiť správu o zárobkoch otca od jeho zamestnávateľa a zistiť aj výšku aktuálneho príjmu manželky otca s cieľom pri rozhodovaní o návrhu vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu.

Odvolací súd pri prejednávaní veci vzhľadom na dôvody odvolania dospel k záveru, že možnosti a schopnosti oboch rodičov neboli úplne zistené, a teda nemohli byť ani správne zhodnotené. Z výsledkov vykonaného dokazovania nie je celkom zrejmé, aké majetkové pomery majú obaja rodičia, aké je napríklad vlastníctvo k bytu, kde býva matka s dieťaťom, ako si po rozvode manželstva vysporiadali svoje bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, aký majetok po rozvode sa dostal matke a aký otcovi, prečo u otca došlo k poklesu zárobku. Uvedené okolnosti bolo potrebné v ďalšom konaní zistiť podrobnejším výsluchom matky a otca v súlade s ustanovením § 120 ods. 1 OSP a v nadväznosti na to zvážiť i vykonanie ďalších vhodných dôkazov. V konečnom dôsledku súd posúdi, či na strane dieťaťa za dva roky od pôvodného určenia výživného došlo k takej zmene pomerov, že si to vyžaduje zvýšenie výživného, a zhodnotí aj novo zistené skutočnosti o možnostiach a schopnostiach rodičov, o ich nákladoch na živobytie a o ich zárobkových a majetkových pomeroch.

K dôvodom uvádzaným otcom v podanom odvolaní odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z obsahu zápisnice o pojednávaní vyplýva, že otec skutočne ústne prejavil súhlas so zvýšením výživného na sumu 60 eur, a z obsahu odôvodnenia rozsudku je zrejmé, že súd vychádzal aj zo zistenia, že otec sa znovu oženil a z manželstva sa mu narodilo ďalšie dieťa. Súhlas otca so zvýšením výživného však súd nezbavoval povinnosti riadne a spoľahlivo zistiť, aké sú možnosti a schopnosti oboch rodičov vo vzťahu k vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu. Pokiaľ sa otec odvolával na to, že dieťaťu hradí nejaké výdavky mimo určeného výživného, odvolací súd poznamenáva, že sa tak deje len na báze dobrovoľnosti. Všetky ostatné výdavky, ktoré môžu otcovi vzniknúť do budúcnosti, napríklad v súvislosti so skončením nájmu služobného bytu a iné, nie je možné riešiť v aktuálnom súdnom konaní, pretože k daným skutočnostiam zatiaľ nedošlo a nemôžu byť pre toto konanie právne významné.

Po prejednaní veci v časti výrokov napadnutého rozsudku o zvýšení výživného a o trovách konania odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je predčasné z dôvodu neúplne zisteného skutkového stavu, a keďže odvolací súd nemal pre konečné rozhodnutie k dispozícii dostatok podkladov, rozsudok v napadnutej časti podľa § 221 ods. 1 písm. h) a ods. 2 OSP zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. V ďalšom konaní súd prvého stupňa doplní dokazovanie v naznačenom smere, prípadne vykoná aj ďalšie dôkazy, ktorých potreba vyplynie z doplneného dokazovania, a následne vo veci s prihliadnutím na možnosti a schopnosti rodičov a odôvodnené potreby maloletého dieťaťa opätovne v súlade

s ustanoveniami Zákona o rodine o návrhu rozhodne.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.